

Belgisch witblauwe zoogkoeien melken: voor Guido Corswarem en Colette Smeysters uit het Limburgse Heers is het alledaagse kost. De melktak van 225.000 kg melkquotum gaat er hand in hand met het management van de gespecialiseerde zoogkoeientak.

Bijzonder: een woord dat de aanblik van de ligboxenstal bij Guido Corswarem (45) en Colette Smeysters (43) uit het Limburgse Heers treffend omschrijft. Slechts zeven traditionele zwartbonten bevolken de melkveestal. De overige boxen herbergen 55 ruim bespiede, lijvige witblauwen. Samen realiseren de dieren een productie van 225.000 kg melkquotum. 'Waarom zou ik ze niet melken?', klinkt bij Guido Corswarem een bijna retorische vraag. 'Die mest produceren ze toch en eten moeten ze ook. Anders lopen de witblau-

lutie, maar enkele jaren geleden moesten we de melkstand aanpassen. De ruimte in de melkstand was te klein geworden voor bepaalde koeien.' Straks is in de 2x6 visgraatmelkstand de dwarsbalk achter de koeien weer aan verplaatsing toe. 'Het wordt weer krap voor sommige koeien. Terwijl de melk langzaam wat terugloopt, blijven de vleesmassa's voortdurend stijgen.'

1,3 inseminaties per dracht
Voor de ruwvoerteelt beschikt het bedrijf over bijna 62 hectare. Daarvan gaat

Guido Corswarem en Colette Smeysters: 'Door het melken laten we onze zoogkoeien gemiddeld meer kalven dan een traditioneel witblauw vleesveebedrijf'

tot vier kilo standaardbrok. Een witblauwe koe in topproductie verdient net zo goed een flinke portie brok. Dat moet ook, wil je de conditie en de vruchtbaarheid ondersteunen.'

fokker een strikt regime. 'Twee tot tweehalve maand na het kalven worden de koeien opnieuw geïnsemineerd en weer een maand tot anderhalve maand later laat ik ze al scannen', legt Guido Corswarem uit. Wanneer ze eenmaal drachtig zijn loopt de productie langzaam terug. 'Zes maanden na het kalven zet ik de koeien droog, soms wat vroeger, soms wat later. De conditie van de koe mag, voor de groei van het nog ongebooren kalf en de latere vruchtbaarheid, niet onder druk komen te staan.' De combinatie met melken heeft behalve voor het vruchtbaarheidsmanagement ook gevolgen voor het aantal keer kalven. Stalfavoriet Kartouche de Heers (v. Frérot de Heers) kalft binnenkort voor de zesde keer, terwijl het stalgemiddelde op drie keer kalven ligt. 'De melk is minstens even belangrijk voor ons als het vlees, dus laat ik mijn zoogkoeien gemiddeld meer kalven dan op een traditi-

oneel vleesveebedrijf. Oudere koeien geven bovendien meer melk, dat is een bijkomend voordeel.' Door het tragere verloop in de veestapel is Guido Corswarem af en toe genoodzaakt dragende vaarzen te verkopen. 'Ik verkoop liever geen hoogdrachtige vaarzen. Ik geef het jonge vee graag zelf een kans.'

Voldoende maat en veel kilo's

De melkproductie speelt geen rol in de fokkerij. 'Het eerste streefdoel is een levend geboren kalf zonder afwijkingen.' Guido Corswarem is vastberaden op dat punt. 'Als daar iets misgaat, dan is het al een nuloperatie. Levende kalveren zijn noodzakelijk om economisch te produceren.' Vervolgens houdt hij de kenmerken hoogtemaat en gewicht nauwlettend in de gaten. Het huidige inseminatielijstje vermeldt Graphite en Occupant, waarvan met name de laatste massaal is inge-

zet. 'De prijs per kilo voor extreem be- vleesd en wat minder be- vleesd ligt onvoldoende ver uit elkaar om puur voor het vlees te gaan. Per slot van rekening gaan ze allemaal naar het slachthuis, of ze nu veel of weinig kilo's hebben. Maar geef mij dan toch liefst die met voldoende maat en veel kilo's.' Het ingeslagen pad van melken verlaat Corswarem niet snel meer, zo blijkt ook uit de inseminaties van de enkele zwartbontkoeien op het bedrijf. 'Nu de melk aantrekt heb ik de zwartbonte koeien toch ook met zwartbont gepaard. Met kruisingsstieren krijg je noch het één noch het ander.' En wat als de melkprijs op het huidige niveau blijft, het quotum vrijkomt en de vleesprijs slecht blijft? Na een moment stilte volgt het antwoord: 'Dan bestaat de kans dat alles zuiver melkvee wordt.'

Annelies Debergh

'De melk is mooi meegenomen'

Guido Corswarem melkt sinds jaar en dag ruim vijftig witblauwe zoogkoeien

wen er uitsluitend voor dat ene kalf op jaarbasis. Met de huidige melkprijzen is dat melken mooi meegenomen.' Melken hoort er voor de familie Corswarem sinds jaar en dag bij. Gedurende het hele jaar passeren, naast de in de minderheid zijnde zwartbonte melkkoeien, gemiddeld 55 witblauwen dagelijks twee keer de melkput. In tegenstelling tot hun zwartbonte melkcollega's maken de witblauwen korte lijsten van gemiddeld zes maanden. In totaal telt de veestapel honderd zoogkoeien en bijhorend jongvee. Door het ontbreken van melkcontrolegegevens kan Guido geen exacte productiegetallen van de witblauwe zoogkoeien geven, maar hij schat ze in op ongeveer 4000 kg melk met 4,00 procent vet en 3,60 procent eiwit.

Meer vlees, minder melk

Met dertig jaar ervaring in het melken merkt Guido Corswarem een langzame daling van de melkproductie bij de witblauwen. De vleesmassa daarentegen nam fors toe. 'Je staat niet stil bij die evo-

11 hectare op aan suikerbieten, 24 hectare aan maisteelt en 25 hectare aan grasland. Op twee maanden na, wanneer de grasgroei piekt, krijgen de koeien op de weide nog extra ruwvoer. 'Zeker bij drachtige vaarzen is bijvoeren noodzakelijk. Met enkel gras komt drachtig vee aan het eind van het weideseizoen te mager op stal te staan. Dat is behalve voor de vruchtbaarheid ook nadelig voor de melkgift.' Zeker bij eerstekalfsdieren bestaat de kans op een lage melkgift. 'Maar met wat geduld trekt de melkproductie bij het tweede kalf flink aan.' Op basis van een systeem van zelfvoeding krijgen de melkkoeien kuilvoer van een derde persulp en twee derde mais. Bij de droogstaande groep is de verhouding een vierde persulp en drie vierde maaskuil. Daarbovenop komt nog vier tot vijf kilo drogestofgraskuil. Hoewel de term melkkoe bij de vleesrijke witblauwen vreemd in de oren klinkt, spreekt Guido Corswarem altijd op die manier over het rantsoen van de melkgevende groep. 'De melkkoeien krijgen

Vruchtbaarheid van de veestapel staat hoog op de agenda in Heers. Per dracht komen er amper 1,3 inseminaties aan te pas, bij meer dan 97 procent kunstmatige inseminatie. De koeien melken biedt op dat punt voordelen. 'Door het melken heb ik recent gekalfde koeien twee keer per dag in handen. Dat is een groot voordeel voor tochtdetectie.'

Jongvee zelf een kans geven

Het lage getal is ook mogelijk gemaakt door een strenge selectie bij de pinken of ongekalfde vaarzen. Guido Corswarem: 'Vanaf meer dan twee inseminaties gaan vaarzen er zonder pardon uit. Wil je economisch fokken, dan moeten dieren op tijd drachtig zijn. Een goede vruchtbaarheid is de basis van de fokkerij.' Om het vruchtbaarheidsmanagement te bewerkstelligen hanteert de witblauw-

De hoogdrachtige Kartouche de Heers (v. Frérot de Heers) kalft binnenkort voor de zesde keer

